

foretaget. Det forekommer mig, at den Overensstemmelse, der formelt angiver sig her ved en sælles Indstilling, i Virkeligheden er gaaet fuldstændig i Stykker. Den ærede Ordfører siger om den Forandring, han har foretaget, at den for ham betyder intet Væsentligt. Det er, saavidt jeg forstaa ham, Sjp som Sag, enten der staar de Ord, eller der staar, som der stod ifjor. Det ærede Medlem for Maribo Amts 4de Valgkreds gjorde sig derimod megen Umage for at faae os til at indse, hvilken gennemgribende, hvilken særdeles betydningsfuld Forandring der nu er foregaaet, idet den skulde være en stor Indrømmelse, han havde gjort os, og at vi nu til Gjengjæld burde komme ham imøde. Jeg ser ikke rettere, end at i hvert Fald de to Medlemmer af Flertallet — der er i det Hele 3 Medlemmer i dette Flertal — ikke have den samme Opfattelse af den Indstilling, de have gjort, og af den Maade, hvorpaa den skal motiveres. Nei, naar de Herrer vare komne til Erkjendelse af, at de havde baaret sig mindre heldigt ad ifjor — og det er smukt at komme til en saadan Erkjendelse og endnu smukkere at vedgaa den — havde det været rigtigere, om de havde gjort Skridtet fuldt ud og i Virkeligheden ogsaa rettet deres Feil, idet de vare komne med en rigtig Indstilling, men de ere blevene staaende paa Halveien. Jeg antager, at det er af visse Hensyn til dem selv ifjor, at de ikke have villet gjøre Skridtet fuldt ud. De have ment at skulde deres egen Stilling ifjor det Hensyn ikke at gjøre den saaledes om, at den er bleven fuldstændig rigtig; de have foretrukket, at den hverken blev helt rigtig eller helt gal, men saadan halvt af hver; men det er ikke heldigt. Jeg tror, at, naar man har gjort en Feil, og man erkjender det, skal man gjøre det resolut, helt om, saaledes at man faar noget Rigtigt ud af det, og det er ikke noget rigtig mandigt og kraftigt Standpunkt, ikke et Standpunkt, som navnlig egner sig for den ærede Ordfører, saaledes at blive staaende paa Halveien. Som sagt, jeg ser ikke rettere, end at Indstillingen nu baade formelt og reelt savner Mening, medens den ifjor kun led af den sidste Mangel. Derfor kan jeg ikke være med til at forandre den Stilling, jeg indtog ifjor, og som det ærede Medlem for Solbak Amts 1ste Valgkreds (Fogtmann) iaar har begrundet. Jeg vil anbefale de ærede Medlemmer, som have en Mening om den provisoriske Finanslov, til nu at sige denne Mening rent ud, saa at vi kunne forstaa den. Der er virkelig ikke Noget at risikere derved, de kunne ganske rolig gjøre det, og det forekommer mig, at, naar Stillingen er saadan, at her kun er Tale om en Meningstilkjendegivelse, hvorfor saa ikke denne saa taagede og forblommede Om-

skrivninger, som Flertallet her har gjort. Særligt kan jeg ikke negte, at det forekommer mig meget karakteristisk for Folkethingets Stilling til den provisoriske Finanslov, at der saaledes er en hel Bunke af Tal, — Flerial og Mindretal, — som ikke kunne komme ud af, hvad det egentlig er, de mene om denne Lov. Den Maade, hvorpaa den provisoriske Finanslov er bleven behandlet her i Thinget, stemmer sandelig ret vel med den Maade, hvorpaa de ærede Herrer nu, da de skulle stemme første Gang paa en klar og utvetydig Maade om denne Sag, afgjøre den. — Om det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Rimestab) kan jeg jo med Frie sige, at han ikke er kommen videre end ifjor. Han har den samme Kjerlighed til Rigsretten, som han altid har havt. Den dukker bestandig op igjen som Carl den Førstes Soveb for Mr. Dick. Men jeg tillader mig at tro, at Rigsretten slet ikke har Noget med dette at gjøre. Det, vi her skulle gjøre, er at træffe en Afgjørelse for Rigsdagens Vedkommende af det foreliggende Statsregnskab; men hvad der vil ske siden hen, om der vil komme Rigsrettsfag eller ikke, ligger aldeles udenfor de Overveielser, vi her have at træffe. Desuden forstaaer jeg heller ikke, hvorledes det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, der pleier at være saa logisk, kan være kommen til den Stilling, han har indtaget her. Det ærede Medlem siger, at, hvis der inden 2den Behandling af Statsregnskabet foreligger en Beslutning om Rigsrettsiltale, vil han kunne stemme for en Beslutning om, at Statsregnskabet ikke passerer. Det ærede Medlems Standpunkt idag er altsaa afhængigt af, at der sker Noget i en uvis Fremtid mellem 1de og 2den Behandling. Det forstaaer jeg ikke; det ærede Medlem kunde ligesaa godt sige: Jeg tager i Stoven idag, hvis det bliver godt Veir paa Søndag. Jeg tror ikke, det er muligt at motivere det Standpunkt, den Afgjørelse, man skal træffe i dette Dødblik efter Noget, som er helt fremtidigt, som man ikke veed Noget om. Det ærede Medlems Stilling er mig altsaa ikke klar. Der er en Ytring i det ærede Medlems Betænkning, som bestandig forekommer mig besynderlig. Jeg sigter ikke saaneget til, at det ærede Medlem synes at have en vis Utilbøjelighed til at nævne Rigsretten. Det ærede Medlem bruger Omskrivninger, idet han snart kalder den „den kompetente Domstol“, snart „en anden Myndighed“; jeg veed ikke, hvorfor man ikke kan sige „Rigsretten“ rent ud. Vi vide jo Alle, hvad det er for en Slags Institution. Jeg sigter nærmest til de Udtalelser, det ærede Medlem bruger i sin Betænkning, naar han taler om at fremtale en Afgjørelse af den kompetente Domstol om Lovligheden og Gyldigheden o. s. v. Jeg tillader mig